

Nový francouzský předpis pro jezdeckvo.

Předpis pro jezdeckvo, jako v zásadě předpisy pro ostatní zbraně, obsahuje tři části: technický výcvik, jeho užití (boj) a polní službu. 2. a 3. část je z r. 1930. První část pocházela z r. 1923.

Nová úprava první části je odůvodněna novou organizací jezdeckých jednotek, zkrácením presenční služby na jeden rok, rozvojem motorisace a zřízením útvarů „dragons portés“.

Zároveň vzrostla pohyblivost a palebná síla jezdeckých jednotek vzhledem k zavedení pásových obrněných aut, lehkých kulometů vz. 1924/1929 a k zřízení eskadron kulometných a doprovodných zbraní.

Jestliže se tím zásady užití jezdeckva nezměnily, stávají se problémy, jež musí řešiti jeho velitelé, složitějšími, kdežto snížení presenční služby ukládá kádrům nová břemena a zároveň vyžaduje zjednodušení výcvikových metod a úplnější specialisaci jednotlivců z mužstva.

Je tedy na místě zdůrazniti význam nové části předpisu, pojednávajícího o technickém výcviku. Rozděluje se ve tři díly:

1. díl shrnuje všechny společné předpisy pro útvary jezdeckta a útvary automobilní;

2. díl pojednává speciálně o výcviku jezdeckých jednotek, a to o všeobecných zásadách, o školení jezdce a o školení malých jednotek;

3. díl vykládá podrobně zvláštní pravidla pro automobilní útvary.

Z těchto tří dílů vyšel nedávno jen první. Jeho nejdůležitější části jsou část II. a III.

V části II. vykládá předpis, jak má býti uspořádán výcvik.

V I. kapitole této části se vykládá účel a rozdělení výcviku, vypočítávají se předpisy, týkající se jezdeckta. Vymezuje se vyučovací látka pro jezdce (podle toho, přísluší-li ke zbrani či k pomocné službě) a pro poddůstojníky a důstojníky aktivního vojska a v záloze.

V kapitole II. se vykládá, jaká má býti činnost velitelství při výcviku a jaké mají býti výcvikové metody. Nejprve se mluví o všeobecné metodě, jak má býti organisován a veden výcvik, jaký všeobecný postup má býti zachováván; potom se určuje, jaký úkol připadá kádřím útvarů, a to jak cvičitelům, tak velitelům, a jak má býti cíle dosaženo.

Tatáž kapitola určuje všeobecný postup výcviku a to výcvik nováčků, starších ročníků, mužstva pro pomocné služby, poddůstojníků, účetních, důstojníků i poddůstojníků z povolání a konečně celkového výcviku v jednotkách.

Vymezuje povinnosti důstojníků při výcviku a způsob, jak má býti zpracován výcvikový program vojskového tělesa a pracovní tabulky jednotek.

O výcviku záložníků jedná III. kapitola.

III. část je věnována mravní výchově. Připomíná se v ní, že hodnotu jezdeckta tvoří nejen materiální mohutnost, nýbrž i mravní síla, která dává vojsku schopnost přemáhati nejtěžší zkoušky, neboť důstojníci, poddůstojníci i jezdci jsou často povoláni jednati osamoceně, takže musí spoléhati sami na sebe a jen rozvíjením mravní hodnoty, zvláště smyslu pro povinnost, jakož i samostatného úsudku se stanou schopnými splniti individuální úkoly, které jsou výsadou a ctí jezdeckta.

Z cizích revuí.

REVUE DE CAVALERIE, roč. 43 (1933).

Leden—únor.

La défense de la brèche Kluck-Bülow par les corps de cavalerie Marwitz et Richthofen (6—9 septembre 1914).

Pokračování z minulého ročníku. Autor líčí události 8. září, a to ústup německé gardové divise a události u 5. jezdecké divise. Znovu zdůrazňuje, že nebylo jednotného velení v mezeře, což mělo za následek, že mezera nebyla uzavřena, neboť každý z jezdeckých sborů se opíral o křídlo armády, aniž měly mezi sebou spojení.

Développement et avenir des véhicules de combat blindés.

Překlad přednášky britského plukovníka Pile, uveřejněné v Journal du Royal United Service Institution v květnu 1931. Autor pojednává o důležitosti pokusů v mechanisaci nejen pro britskou armádu, ale i pro ostatní státy. Pak uvažuje o vzniku